ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ହସମତ

ଜୁଲାଇ 26, 2004

[ଅରିଜିତ୍ ପସାୟତ ଏବଂ ସି. କେ. ଥାକର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଆଇନ, 1973:

ଧାରା 389 - ଦଣ୍ଡାଦେଶର ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର -ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ –ଅପିଲ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଧାରା 389 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୂର୍ବରୁ କାରାବକାଶରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବାର କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାଟିକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲା ଦଣ୍ଡାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ବୋଲି ରାୟରେ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାଧ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ - ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 149 ସହିତ ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହୋଇଥିବା ଅପିଲରେ ସେ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 389 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପାରୋଲ୍ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିନଥିବା ଦର୍ଶାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହି ବୀଭତ୍ସ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଯେହେତୁ ତାଙ୍କୁ କାରାବକାଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା

ପାଇଁ ଏବଂ ସିଆରପିସି ର ଧାରା 389 ଅନୁଯାୟୀ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲ ଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଜାମିନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973ର ଧାରା 389 ର ଏକ ଜରୁରୀ ଉପାଦାନ ହେଉଛି, ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା କିମ୍ବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଲିଖିତ ଭାବରେ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାଟିକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲା ଦଣ୍ଡାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ବୋଲି ରାୟରେ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାଧ । ଦଣ୍ଡାଦେଶର ସ୍ଥଗିତ ଏବଂ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକମାତ୍ର କାରଣ ଯାହା ଭାରି ପଡିଛି ବୋଲି ମନେହୁଏ ତାହା ହେଉଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କାରାବକାଶ କରାଯାଇଥିବା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର ଅଭିଯୋଗର ଅନୁପସ୍ଥିତି । ଏହା ଦଣ୍ଡାଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ସ୍ୱତଃ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଏହି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।

ବିଜୟ କୁମାର ବନାମ ନରେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2002] 9 SCC 364 ଏବଂ ରାମଜୀ ପସାଦ ବନାମ ରତ୍ତନ କୁମାର ଜୟସୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [2002] 9 SCC 366 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରୀତା : 2004 ର ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 715-617 ।

Crl. A. ସଂଖ୍ୟା 100-DB/2002 ରେ 2003 ର Crl. Misc. ସଂଖ୍ୟା 14009-10 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 12.5.2003 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ଖତ୍ରୀ ଏବଂ ବିଜୟ କୁମାର ଗର୍ଗ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଫର ସାଦିକ ଏବଂ ବଲରାଜ ଦେୱାନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିତ୍ ପସାୟତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା : ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ ହସମତ (ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା) ଙ୍କୁ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ଉପରେ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି । ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସଂହିତା') ର ଧାରା 389 ଅନୁଯାୟୀ ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 100/2002 ରେ ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 14009/2003 ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୂଳ ଦଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 10,000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଉ ଏବଂ ଅପିଲର ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉ । ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତା ଅନ୍ୟ 22 ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆଇପିସି')ର ଧାରା 149 ସହିତ ଧାରା 148, 302, 307, 324 ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ, 1959 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ')ର ଧାରା 25 ଏବଂ 27 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ଘଟାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କ ସହିତ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତା ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 149 ସହିତ ଧାରା 302, 307, 148 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 149 ସହିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଜୋରିମାନା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତିନି ଥର ପାରୋଲ୍ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପାରୋଲ୍ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର କୌଣସି ଅପବ୍ୟବହାର ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ହିଁ ଏକ ବୀଭତ୍ସ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ନିର୍ବିବାଦ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା । ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପାଇଥିଲେ, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶ

ଦେଇଥିଲେ । କେବଳ ପାରୋଲ୍ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବାରୁ, ସଂହିତାର ଧାରା 389 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ କାରାବକାଶ ସମୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାରର କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯାହା ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସମ୍ବିଧାନ') ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରେ ।

ସଂହିତାର ଧାରା 389 ଅପିଲ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଜାମିନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ସହିତ ଜଡିତ । ଜାମିନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଧାରା 389 ର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଉପାଦାନ ହେଉଛି ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ କିମ୍ବା ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଲିଖିତ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା । ଯଦି ସେ କାରାବାସରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ନିଜ ମୁଚାଲିକାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଲିଖିତ ଭାବରେ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦିଗ ଉପରେ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ଆଦେଶ ଏକ ନିୟମିତ ବିଷୟ ଭାବରେ ପାରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାଟିକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲା ଦଣ୍ଡାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ବୋଲି ରାୟରେ କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ଦଣ୍ଡାଦେଶର ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରେ ଭାରି ପଡିଥିବା ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କାରାବକାଶ କରାଯାଇଥିବା ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର ଅଭିଯୋଗର ଅନୁପସ୍ଥିତି ।

ଗୁରୁଗାଓଁର ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ବିଚାରପତି 24.10.2001 ତାରିଖର ଏକ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପାଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 100DB/2002 ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ତଥ୍ୟ ଯେ ଅପିଲ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା କାରାବକାଶରେ ଥିଲେ, ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ସ୍ଥଗିତତା ସୁବିଧା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । କାରାବକାଶ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିନଥିବାର କେବଳ ତଥ୍ୟ, ଦଣ୍ଡାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଏବଂ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତଃ ସମର୍ଥନ କରେନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଦଣ୍ଡାଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କାରଣ ରହିଥିଲା କି ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ ନୀତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ ।

ବିଜୟ କୁମାର ବନାମ ନରେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, [2002] 9 SCC 364 ଏବଂ *ରାମଜୀ ପସାଦ ବନାମ ରତନ କୁମାର ଜୟସ୍ୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [2002] 9 SCC 366 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ମାମଲାରେ, କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମୀ ମାମଲାରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ସ୍ଥଗିତର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ । *ବିଜୟ କୁମାରଙ୍କ* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହତ୍ୟା ଭଳି ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ସହ ଜଡ଼ିତ ଏକ ମାମଲାରେ ଜାମିନ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗର ପ୍ରକୃତି, ଯେଉଁ ଢଙ୍ଗରେ ଅପରାଧ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି, ଅପରାଧର ଗମ୍ଭୀରତା ଏବଂ ହତ୍ୟା ଭଳି ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଭଳି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ । ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇନାହାନ୍ତି ।

ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯିବ । ଯଦି ଏହା କରାଯାଏ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଏହି ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରିବେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହୁଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦୃଢ ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଅନେକ କାରଣ ସହିତ ଦଣ୍ଡାଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ କାରାବକାଶ ସମୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପବ୍ୟବହାରର ଅନୁପସ୍ଥିତି ନୁହେଁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲ ଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରାଯାଇଛି ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲ ଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।